

на разумния човѣкъ, който има знание. Защо? Защото знанието носи за човѣка придобивки. Веселъ е човѣкъ, когато придобие нѣщо. Който иска да бжде веселъ, той трѣбва да търси онова знание, което носи придобивки съ себе си. Всѣки, който е придобилъ нѣщо въ живота си, той непременно е разполагалъ съ нѣкакво практическо знание въ себе си.

„Всичкитѣ дни на скръбния сж зли;
А веселото сърце е всѣкогашно пирувание“.
(— 15 ст.).

„По-добро малкото съ страхъ Господень;
Нежели съкровища много и смущение въ тѣхъ“.
(— 16 ст.).

Ние превеждаме думата страхъ съ думата любовъ и вадимъ следната поговорка: „По-добре малко, но съ любовъ, отколкото много безъ любовъ“. По-нататкъ, въ 17 стихъ се развива щщата мисълъ, но съ други думи.

„По-добро гощавано отъ зеле съ любовъ,
Нежели хранено говедо съ умраза. (— 17 ст.).

Значи, по-добре е да те нахранятъ съ зеле, но съ любовъ, отколкото съ печена пуйка и съ умраза.

„Яростний човѣкъ възбужда прения;
А дълготърпеливий утихва каранія“ (— 18 ст.).
„Пжтьтъ на ленивия е като съ тръне изплетенъ;
А пжтьтъ на правитѣ е изравненъ.“ (— 19 ст.).

Значи, всѣки неравенъ пжтъ е пжтъ на ленивия.

„Мждъръ синъ весели отца;

А безуменъ човѣкъ презира майка си“. (— 20 ст.).

„Глупостъта е радостъ на скудоумния;

А разумний човѣкъ ходи направо.“ (— 21 ст.).

„Дето нѣма съветъ, намѣренията се осуетяватъ;

А въ множеството на съветниците утвърждаватъ се.“
(— 22 ст.).

Често хората вършатъ работи, безъ да ги обмислятъ, и после казватъ: Добъръ е Богъ, Той ще ни помогне.—Богъ е добъръ, но вие взехте ли Неговия съветъ за извършване на тия работи? Добриятъ слуга отива при господаря си и го пита: Господарю, какъ да постъпя? Ако нѣкой слуга казва, че господарьтъ му е добъръ, но не отива за съветъ при него, каква работа ще свърши той самъ?

„Човѣкъ има радостъ чрезъ ответа на устата си;
И дума на време, колко е добра!“ (— 23 ст.).

„За разумния е пжтьтъ на живота нагоре,